

januari 2012

DE SCHAKEL

**NEDERLANDSE INTERKERKELIJKE GEMEENTE
TE BENIDORM**

**Kerkelijk centrum " HET ANKER "
Avda. Doctor Severo Ochoa 10
03503 Benidorm**

www.kerkinbenidorm.nl

- Zondag 8 januari Ds. N. Schipper
1^e coll.:Emaus /2^e coll.: exploitatie
Commissie van ontvangst: Alie Vos en Coen Oosterwijk
- Zondag 15 januari Ds. N. Schipper
1^e coll.:eredienst / 2^e coll.: exploitatie
Commissie van ontvangst: Coen Oosterwijk en Hanneke v.d. Spek
- Zondag 22 januari Ds. N. Schipper
1^e coll.: diaconie/ 2^e coll.: exploitatie
Commissie van ontvangst Netty Schipper en Coen Oosterwijk
- Zondag 29 januari Ds. N. Schipper
1^e coll. : eredienst / 2^e collecte : exploitatie
Commissie van ontvangst Emmie Korthof en Hanneke v.d. Spek
- Zondag 5 februari Ds. N. Schipper
1^e coll.: Alanya /2^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst Hildegard Lanting en Coen Oosterwijk
- Zondag 12. februari Ds. N. Schipper
1^e coll.: eredienst / 2^e coll.: exploitatie
Commissie van ontvangst Jos v.d. Meer en Emmie Korthof

Na afloop van de dienst is er gelegenheid om koffie te drinken.

Deelgenoot in de verdrukking en volharding in Jezus

Lezen: O p e n b a r i n g 1 : 9 - 2 0

Allereerst een rijk gezegend nieuw jaar wensen we u allen toe, vanuit de pastorie en de kerkenraad.

Het leven van Johannes ging niet over rozen. Wanneer we die zin lezen dan is de kans groot dat we zeggen: "wiens leven dan wel?" Wanneer je terug kijkt op je leven, (en wie doet dat niet aan het begin van een nieuw jaar?) dan zijn er best wel momenten aan te wijzen, ik denk bij de meesten van ons, nou, daar en daar had het best wel een beetje anders, beter mogen gaan. Johannes schrijft over gevangen, verdrukt, verbannen en wie- weet- wat- nog meer.

Je zou denken, nou, nou en dat voor zo'n trouwe dienstknecht van de almachtige God. Kon God daar niet eens wat aan doen?

Johannes schrijft ons dat hij in al dat lijden (wat hem overkomt) heeft moeten terugdenken aan zijn Heiland, die ook volharding heeft gekend, ja die aan den lijve heeft ondervonden wat lijden betekent. Daar zouden wij, zo aan het begin van het nieuwe jaar, waar we vol van zijn, vaak van goede voornemens, eens wat meer aan kunnen denken. Jezus heeft nog veel meer gezegd, wat te denken van die prachtige woorden van onze Heer en Heiland:

'Leert van Mij en kom tot Mij, allen die vermoeid zijn en Ik zal u rust geven.'

Die zin wil ik u allemaal graag mee geven aan het begin van het nieuwe jaar. Neem die zin, die prachtige woorden mee als een geloofsmotto voor 2012 en bedenk daarbij vooral! Hij geeft ons nooit op. 'Hij legde Zijn rechterhand op mij' (vers 17). Helemaal alleen op een eiland hoort Johannes plotseling een stem achter zich. Hij draait zich om en ziet de

Here Jezus staan. De uitstraling van de Here is zo indrukwekkend, dat Johannes als dood op de grond valt. Dat zou ons ook overkomen.

Stel u maar eens voor dat u nu de Here Jezus zou ontmoeten terwijl Hij een rechtvaardig, Goddelijk oordeel uitvoert. Johannes valt neer. Maar de Here oordeelt hem niet. Hij legt Zijn hand op hem en zegt: ‘Wees maar niet bang’ – net als vlak na de opstanding. Door Zijn dood en opstanding hoeft geen gelovige meer bang te zijn, zelfs niet voor het oordeel. Het oordeel over ons is op Golgotha al uitgewoed. “Ons”, die Hij de macht heeft gegeven kinderen Gods te zijn, d.w.z. een levende relatie hebben met de Vader, de Zoon en geleid door de Heilige Geest. Wie zich weet in het bedoelde “ONS”, mag vertrouwen stellen in die belofte, dwars door alle verdriet, alle ellende, alle zorg, alle moeite heen: “.....**Ik zal u rust geven**”.

Uw pastor Ds. N. Schipper

Bijbelstudie

Hierbij volgen de data voor de Bijbelstudie:

07 december, 14 december, 21 december (reeds gepasseerd)

04 januari, 11 januari, 18 januari, 25 januari en

01 februari, 08 februari, 15 februari, 22 februari, 29 februari.

Zoals u ziet gaat het om 12 Bijbelstudies. In die 12 studies gaan we de hele Galaten brief doorspitten, althans dat is de bedoeling.

Ds. N. Schipper

Uitgelicht.....

Deze rubriek treft u in elke nieuwe uitgave van de Schakel aan. Het is in dit terugkerende artikel de bedoeling een vrijwilliger of vrijwilligers van onze kerkgemeenschap even in het zonnetje te zetten, vanwege een (vaste) klus, die hij of zij soms al jaren vervult, zonder dat veel van onze gemeenteleden daarvan op de hoogte zijn. Een schouderklopje is hierbij zeker op zijn plaats.

Vandaar uitgelicht.

Vandaag praat ik met **Maartje Soeters-Hoogerwerf** en haar vaste “begeleiders” Alie en Jaap van Dijk zijn daarbij. Toen ik Maartje vroeg om een interview vond zij dat wel een beetje teveel eer, maar zei ze: Ik wil best een keer een gesprekje met je hebben.

Want zo is Maartje. Geen gedoe, geen poespas, doe maar gewoon en vooral wat heb ik nu eigenlijk voor belangrijks te zeggen?

Maartje was getrouwd met **Aad Soeters**, die een aantal jaren organist/pianist was van onze gemeente ten tijde van de periode Cervantes. Hij wisselde dat af met Gert van Voorneveld.

Op 1 december 1925 is Maartje in Vlaardingen geboren en zij werd dus kortgeleden 86 jaar. Dat heeft ze uitbundig gevierd met veel vrienden en kennissen. Maartje is resident en woont al jaren met veel plezier in het centrum van Albir.

Kees: Wanneer kwamen jullie op het idee naar Spanje te gaan?

Maartje glimlacht. Ze blikt terug in een oogwenk. In de periode 1982/1983 besloten wij in Benidorm te gaan overwinteren met de caravan op een camping hier in de buurt. Ik was reumatisch, had heel veel pijn en zware medicijnen. Dat overwinteren beviel zo goed, dat Aad en ik besloten om hier een huis te gaan bouwen in de nabije omgeving van de kerk. En dat gebeurde in 1986. Op het adres Peixos 18 hebben we tot 2002 gewoond. Wat wel triest was, dat Aad al in de beginjaren negentig begon te dementeren. Hij leed aan de ziekte van Alzheimer. Hij was, zoals ik zojuist aangaf, organist en leidde tot 1996 het kerkkoor. Schreef zelf prachtige muziek. Het langzaam geestelijk aftakelen van Aad heeft mijn leven wel heel erg bepaald. Op den duur was hij echt alles kwijt, wist niet wie ik was, was niet agressief, maar liep steeds weg. Vreselijk. Omdat zijn conditie prima was, werd hij nooit moe en liep maar heen en weer. Die 15 jaar lijden heb ik nog altijd een beetje bij me en daar moet ik af en toe gewoon nog even over praten.

Kees: Straks heb ik een beetje flauw Alie en Jaap van Dijk je “begeleiders” genoemd. Maar het is toch opvallend, dat zij zich de laatste maanden altijd in jouw buurt ophielden. Leg eens uit hoe dat precies zit?

Maartje schakelt heel snel over en schiet in de lach. Nou, jij bent nieuwsgierig zeg. Ik zal het je duidelijk maken. Mijn zoon en de dochter

van Alie en Jaap zijn met elkaar getrouwd. We zijn dus allebei oma van dezelfde drie kleinkinderen. Leuk hé, echter een groot nadeel van hier wonen is, dat je weinig contact hebt met je kinderen en kleinkinderen. Ik woon heerlijk in Albir, vlak in de buurt van Wim Deurloo en Alie en Jaap komen twee keer per jaar twee maanden en huren dan een appartementje op loopafstand van mij. Vroeger toen we nog in ons eigen huis aan de Peixos woonden, kwamen zij daar gezellig logeren.

Kees onderbreekt: Hoe gaat het tegenwoordig met je gezondheid?

Maartje glimlacht. Ik woon en leef te midden van hele aardige en lieve mensen. Heb een aantal vrienden, die nog veel ouder zijn dan ik, zoals Wim Deurloo en Max de Wilde (beiden 91 jaar). Voor mijn gezondheid bleek Spanje perfect. Geen medicijnen en geen reuma. Ik ben wel behoorlijk doof, maar met een gehoorapparaat kan ik het meeste aardig volgen en ik zie ook niet zo best meer, maar ik vermaak me nog best en heel veel mensen kijken naar me om. Als Alie en Jaap straks terug zijn naar Nederland, neemt Anja van Ieperen het weer van hen over. Die brengt en haalt me dan van en naar de kerk. Wat wil je nog meer! Zo veel betrokken mensen.

Kees: In oude stukken, die ik zo af en toe doorneem uit het kerkelijk archief, las ik dat jij heel erg belangrijk bent geweest bij de aankoop van het huidige kerkgebouw het Anker. Hoe zat dat in elkaar?

Laat ik eerst even aangeven, antwoordt **Maartje**, dat ik al direct nadat we ons huis hadden betrokken, wat voor de kerk ben gaan doen. Ik was in die periode 2 maal 3 jaar ouderling. Ik zat in de kerkenraad met in totaal 12 broeders en zusters, toen er een gebouw moest worden gekocht. Dat was min of meer besloten, omdat de herrie in Cervantes vreselijk werd. Als het bedienend personeel van het restaurant kopjes moest klaarzetten, kon je wel stoppen met de preek. Wat een lawaai. We werden dus min of meer gedwongen te gaan kopen. We hebben toen met elkaar veel gebouwen bekeken, maar niets leek ons wat. En toen liepen we tegen dit voormalige architectenbureau aan. Je moet je voorstellen, dat de kerkzaal oorspronkelijk was bestond uit vele kantoor-tjes, rondom een grote vijver. Een bevriende Nederlandse architect heeft toen een renovatie tekening gemaakt. We hadden al een soort spaarpotje, maar daar moest veel bij. We zijn toen gaan werken met een grote houten thermometer, waarop iedere week te zien was, hoe-

veel we op dat moment hadden opgehaald. Mensen raakten er steeds meer bij betrokken. Ik zou je vele verhalen hierover kunnen vertellen, maar dat gaat dan te lang duren. We kregen bijdragen van hele rijke, maar ook van leden met een kleine beurs. Iedere gift was welkom. Er werd dus enorm veel geld opgehaald, echt geofferd.

Je kent het stoelenverhaal van Meta de Vries en Rijk van de Bunt. Er waren collectes, die door anderen werden verdubbeld. Opbouwen is fantastisch. Je hebt dan allemaal één doel en over het algemeen een goed contact onderling. Tenslotte hadden we genoeg geld en kon er worden gekocht. Echter alleen residenten konden een gebouw kopen. Daarom traden tenslotte Ciska van Blitterswijk, Niek Jongejan en ikzelf op als vertegenwoordigers van onze kerkelijke gemeente bij de verwerving van het Anker. Dagen hebben we bij de notaris gezeten, voor de akte kon passeren. Kort daarna werden we vrijgesteld om belasting te betalen, net zoals dat gebeurde bij de Rooms Katholieke kerk en werd onze gemeente geïnstitueerd via het speciale register in Madrid. Ondanks alle goede bedoelingen bij de totstandkoming van ons nieuwe kerkgebouw, was er ook een groepje mensen die zich afkeerde van onze gemeente. Vonden een eigen gebouw onzin, waardoor een boel gedoe ontstond. Jammer was dat wel, omdat die mensen later ook niet meer in de kerk kwamen.

Kees: Je loopt nu al weer een poosje mee in dit kerkgebouw, het Anker. Hoe voelt dat? En hoe zie je de toekomst in het licht van een steeds verder teruglopend kerkbezoek?

Maartje reageert vlot. Ik vind het elke zondag weer een feest om naar de kerk te mogen gaan. Wie er ook voorgaat. Waar ik nog steeds heel blij mee ben is de sfeer in de gemeente. Er is blijdschap om mij heen en dat voel ik nog steeds heel goed aan. Dat is in deze gemeente wel eens anders geweest.

Momenteel kijkt iedereen om naar iedereen. Oud – minder oud –wat jonger, alles loopt en communiceert door elkaar heen. Ik zie gelukkig weinig groepjesvorming. Ik ben een optimistisch ingesteld mens, voor wat betreft de toekomst van de gemeente. Ik geloof, dat God zijn kerk altijd zal steunen en sturen. Hij zal op ons letten en voor ons zorgen. Dat bleek altijd al, maar dat zal ook gebeuren morgen, overmorgen en in de verre toekomst.

En mijn eigen toekomst, die is goed wat er ook gebeurt met mij. Ik wil overigens, zo mogelijk, nog wel een poosje mee.

Kees van Duijn.

Kerstgroet

Zoals u zich wellicht nog kunt herinneren, zijn Gerrit Boute en Brigitta Bolt en hun beide kinderen halverwege oktober jl. vanuit Guardamar del Segura teruggekeerd naar Nederland. Een gevoelig verlies voor de, mede door hen opgerichte, zustergemeente de Hoeksteen. In een vorige Schakel hebben we u hierover het één en ander meegedeeld.

Met de gezondheid van Brigitta ging het aanvankelijk heel snel bergafwaarts. Ze is weer een poosje opgenomen geweest in het ziekenhuis, maar langzaam maar zeker krabbelt ze gelukkig wat op. Het onderstaande bericht ontvingen we kortgeleden van haar en dat willen we u graag doorgeven.

De Redactie

Lieve vrienden,

Vanuit het Smalle Heidje 8, 3828 TE Hoogland wensen wij jullie gezegende kerstdagen en, maar dat zullen jullie wel begrijpen, vooral een gezond 2012.

Het heeft de laatste tijd niet helemaal meegezeten, maar de resultaten van vandaag bij de specialist geven ons toch weer een beetje moed. De verbeteringen gaan langzaam, maar zetten nog wel door. Dus zien wij de toekomst weer wat positiever tegemoet. Wij willen tenslotte iedereen van harte bedanken voor alle lieve kaarten, mails, telefoontjes, bloemen, etc. Het heeft ons heel veel goed gedaan.

Brigitta en Gerrit

Veel heil en zegen in het nieuwe jaar

U kent ze wel, de goede voornemens die je van plan bent te gaan uitvoeren in het nieuwe jaar: Wat meer beweging, minder eten, stoppen met roken, wat aardiger reageren naar je medemens, enz.

Hoewel ik zou me ook kunnen voorstellen, dat u dat allemaal al lang achter u heeft gelaten en dat u na het pensioen simpel accepteert, dat je nu eenmaal wat te dik bent, je gewoon geen zin hebt steeds te moeten gaan wandelen of zelfs sporten. Oké, proberen wat aardiger te zijn voor de mensen in je omgeving, dat kan dan nog, maar voor de rest.....

Een poosje geleden wipte ik een momentje aan bij vrienden in het Westen van het land. Ze hadden net hun nieuwe huis ingericht en terwijl zij in de keuken de uitgebreide koffietafel voorbereidden, ontdekte ik een prachtig, ingelijst stukje geloofsvertrouwen aan de muur, dat ik u in dit verband niet wil onthouden.

En als je dat *Goedemorgen* dan leest en nog eens leest, dan weet je, dat al die puur menselijke voornemens zo onbelangrijk zijn en dat het vooral gaat om je relatie met God. Daar moet je aan werken. Niet volgend jaar, maar direct, vandaag en iedere nieuwe dag weer. In de praktijk betekent dat als je God toelaat, Hij zich vanaf dat moment over je ontfermt, want Hij staat immers altijd voor je klaar. Dat lijkt zo gemakkelijk allemaal, want eigenlijk zijn we steeds bezig God bij ons weg te houden. Toch!?

Kees van Duijn

Goedemorgen!

Hier spreekt je Vader....

Vandaag neem Ik al je problemen voor mijn rekening. Onthoudt alsjeblieft goed dat Ik daarbij je hulp niet nodig heb.

Mocht de duivel je toevallig opzadelen met een situatie die je niet aankunt, probeer dan niet die toch zelf op te lossen. Doe hem maar gewoon in de KJV (Klussen Voor Jezus)-postbak. Hij zal behandeld worden op Mijn tijd, niet de jouwe.

Ligt het probleem eenmaal in deze bak, laat het dan daar en probeer niet het er weer uit te halen. Vasthouden of eruit halen vertraagt de oplossing van je probleem. Als het een situatie is die je wèl aankunt, vraag Mij dan om raad. Dit om zeker te weten dat je de juiste oplossing hebt gekozen.

Omdat Ik sluimer noch slaap, hoef jij verder niet wakker te liggen. Ontspan dus maar, Mijn kind. En als je Me nodig hebt, dan ben Ik maar één gebed bij je vandaan..... Prettige dag!

Ik hou van je,

God

Koffievoorziening

In het voorjaar van 2011 heeft het overgrote deel van de leden van onze kerkgemeenschap zijn of haar mening naar voren kunnen brengen via een door de kerkenraad uitgebrachte enquête. In het decembernummer van de Schakel hebben we globaal uw reacties weergegeven en beloofd, dat wij zo spoedig mogelijk zouden gaan proberen de wrikpunten in onze organisatie op te lossen.

Eén van die wrikpunten is de koffievoorziening op zondag na de kerkdienst. We hebben geconstateerd, dat u zich ook al jarenlang afvraagt of de file bij de balie van de keuken tijdens het ophalen van uw kopje koffie inclusief eventueel melk, suiker en een koekje niet kan worden ingekort.

Als kerkenraad, commissie van beheer en kostergroep hebben we hierover overleg gevoerd en vastgesteld, zo mogelijk vanaf 1 januari aanstaande, de volgende maatregelen te nemen, waardoor er wellicht geen filevorming rond het koffieophalen meer zal ontstaan. Omdat u waarschijnlijk niet direct in dit nieuwe systeem kunt meedraaien en omdat het voor de uitvoerende medewerkers ook nog even aftasten is, is er tevens besloten de maand januari te gebruiken om het één en ander op dit gebied uit te proberen. Het zou zelfs kunnen gebeuren, dat wij na verloop van tijd uw mening vragen over de diverse genomen aanpassingen.

Op 4 december jl. werd u al geconfronteerd met suiker, melk en koekjes op elke tafel. Hierdoor behoefde u slechts uw kopje koffie te halen, dat al vlak voor uw komst in de koffiekamer door de koster was ingeschonken. Ik heb begrepen, dat de file hierdoor al sneller oploste en dat was immers ook onze inzet.

Helaas kleven er aan deze eerste aanpassingen ook negatieve bijkomstigheden. De suikerklontjes op tafel blijken in de praktijk voor een aantal gemeenteleden te groot, waardoor er diverse “afgekloven” en enigszins onfrisse klontjes terugkomen voor hergebruik. Wij hebben daarom besloten te onderzoeken of het niet handiger en goedkoper is voortaan gebruik te maken van gesloten suiker-/doseerpotjes, waarbij precies de goede hoeveelheid suiker kan worden genomen, terwijl tegelijkertijd deze vorm vanuit hygiënisch oogpunt te verkiezen is boven de huidige.

Een ander probleem blijkt het vooraf presenteren van de koekjes. Kennelijk hebben we vele “ouwe snoepers” onder ons, die er niet voor te-

rugdeinzen, alvast een koekje op te peuzelen voor de dienst of tijdens het wachten op de koffie. Onze koster gaf aan, dat er minstens één pak koekjes extra op die manier wordt genuttigd. Wij zouden kunnen gaan werken met plastic folie over de koekjesschaal, die pas zou kunnen worden verwijderd, als de gasten aan het tafeltje plaatsnemen.

Tenslotte stellen wij ons voor, dat er vanaf 1 januari koffie wordt geschonken aan tafel, d.w.z. de lege kopjes worden klaargezet op de tafels en vervolgens door medewerkers ingeschonken, zodra u zit. Dat geeft dan geen geloop meer met kopjes, zodat morsen met koffie over de vloer of tegen zondagse kleding niet meer zal plaatsvinden.

Op termijn zal de Witte Zaal (voorheen de Blauwe Zaal) betrokken worden bij het koffiegebeuren. Twee kleine muurtjes zullen binnenkort worden gesloopt, waardoor deze zaal automatisch aansluit bij de wat ongezellige en donkere tussenruimte.

In nauw overleg met de vertegenwoordigers van de Pinkstergemeente is afgesproken, dat die in de nabije toekomst hun diensten gaan houden in onze kerkzaal. (aanvang dienst op zondag om 13.00 of 13.30 uur) De woensdagbijeenkomsten van hen worden verplaatst naar de donderdagochtend. Eveneens in de grote kerkzaal.

Wij kunnen ons voorstellen, dat de nieuwe organisatie rond de koffievoorziening niet zo maar één, twee, drie feilloos zal verlopen. Wij vragen daarom uw medewerking en geduld de hiervoor aangegeven aanpassing te kunnen realiseren. Weet dat wij bijzonder blij zullen zijn met uw positieve kritiek in deze, want drie weten meer dan twee en honderd meer dan tien.

Kees van Duijn

De nieuwe

koster.....

Zoals u wellicht in een vorige Schakel heeft kunnen lezen, is per 1 oktober jl. het arbeidscontract met de heer Gabriël Ruijsenaars, onze vaste koster gedurende een achttal jaren, met wederzijdse instemming

ontbonden. Het behoeft geen betoog, dat deze uitkomst alleen maar verliezers heeft opgeleverd, maar dat er geen oplossing kon worden bewerkstelligd, ondanks de inzet van een zeer kundige en ervaren bemiddelaar uit onze eigen gemeente.

Vanaf de ziektemelding van de heer Ruijsenaars op 14 februari 2011 hebben we onze hulpkoster, de heer Peter Schoonenboom kunnen inschakelen. Deze zorgde er op een uitmuntende wijze voor, dat het één en ander in de organisatie rond ons kerkgebouw het Anker gewoon kon doorlopen.

In diezelfde periode ontving ondergetekende, als voorzitter van de kerkenraad, drie sollicitatiebrieven, die aanvankelijk terzijde werden gelegd, aangezien wij er in eerste instantie van uitgingen, dat de problematiek met de heer Ruijsenaars zou kunnen worden opgelost.

Intussen gaf de heer Peter Schoonenboom aan, dat het kosterwerk hem en zijn vrouw teveel werd en hij verzocht de kerkenraad zijn taken over te dragen aan een ander. Hetgeen gebeurde door het inschakelen van Andreas Lanting, een jong gemeentelid, die zich kort daarvoor in Spanje had gevestigd met zijn aanstaande vrouw Esther Wanders. Omdat er nog steeds overleg was met de vaste koster om eventueel een oplossing in het arbeidsconflict te bewerkstelligen, werd Andreas Lanting slechts op tijdelijke basis ingezet, zonder contract tot er duidelijkheid zou komen in de arbeidsrelatie met de heer Ruijsenaars. Die kwam er dus op 1 oktober jl. Vanaf die tijd is de kerkenraad bezig zich te bezinnen op de keuze van een koster en de procedure die daarmee samenhangt voor de komende periode.

In eerste instantie moest natuurlijk duidelijk worden of wij als gemeente, die te maken heeft met dalende inkomsten gedurende de afgelopen jaren, weer een vaste koster in dienst wilde nemen. Immers een arbeidscontract voor onbepaalde tijd herbergt het gevaar in zich, dat er op termijn een discrepantie kan ontstaan tussen de hoogte van de kerkelijke inkomsten en salarisuitgaven van de koster. Die ervaring hadden wij inmiddels opgedaan de afgelopen 8 jaar, waarbij immers die salariskosten steeds verder opliepen, terwijl de kerkelijke inkomsten daalden. In zo'n situatie zouden wij niet nog een keer terecht moeten komen. Het alternatief, om deze problematiek te omzeilen, zou kunnen zijn de kostertaken volledig onder te brengen bij diverse vrijwilligers uit

onze gemeente, die we wellicht nog een door de Spaanse belastingdienst vrijgestelde vergoeding konden verstrekken.

Na informatie bij diverse gestors bleek dit laatste niet mogelijk, terwijl we als kerkenraad bovendien de onmogelijkheden constateerden van het onderbrengen van de kostertaken bij slechts vrijwilligers, die niet alleen zeer onregelmatig in Spanje vertoefden, maar bovendien te verschillende taakopvattingen zouden hebben bij de uitvoering van die kostertaken.

De kerkenraad besloot tenslotte om toch één vaste koster te benoemen gedurende beduidend minder uren per week (gemiddeld 9), dan tot 1 oktober jl. het geval was (gemiddeld 15). Door de koster voortaan tijdens koffiesessies tevens in te zetten voor schoonmaakwerkzaamheden, kon er worden gekort op de uit de hand gelopen kosteruren.

Het voorstel om een koster aan te stellen met ingang van zo mogelijk 1 januari 2012 voor gemiddeld 9 uur per week werd door de kerkenraad unaniem aangenomen. Nu ging het nog om wie we daarvoor zouden gaan inzetten..

Dat bleek een lastig, maar niet onoverkomelijk probleem. Er hadden immers een klein jaar geleden drie personen gesolliciteerd naar de eventueel opengevallen kostersfunctie. Afsproken werd in de kerkenraad, dat we graag iemand zouden willen benoemen, die lid was van onze kerkgemeenschap.

Daarom viel er één van de drie belangstellenden af.

De beide andere kandidaten zijn:

1. **Andreas Lanting**, die eventueel af en toe kan worden bijgestaan door zijn(inmiddels) echtgenote Esther;
2. **Rein Ebhardt** afkomstig uit Relleu.

Rein is twee en zestig jaar. Hij en zijn vrouw Ria hebben veel ervaring in de restaurantsector en schoonmaakwerk in het algemeen. Beiden zijn inmiddels ingezet bij de wekelijkse

schoonmaak in de pastorie, als opvolgers van de onlangs overleden Jacky Bernaard.

Als kerkenraad willen we beide kandidaten een kans geven zich te profileren gedurende een vaste, gelijke periode. Dat wil zeggen, dat Andreas Lanting een tijdelijk arbeidscontract krijgt aangeboden voor de periode van 1 januari tot en met 30 juni 2012, terwijl Rein Ebhardt daarna de kostertaken voor zijn rekening gaat nemen met een tijdelijk arbeidscontract voor de periode van 1 juli tot en met 31 december 2012. Beide kandidaten zal voor hun tijdelijke periode duidelijk worden gemaakt, waarop zij tenslotte zullen worden beoordeeld. De kerkenraad neemt eind december 2012 een beslissing wie van beide kandidaten zal worden benoemd, als 1^e koster met een vast contract voor onbepaalde tijd, dat ingaat op 1 januari 2013.

De kerkenraad laat zich in deze zaak adviseren door hulpkoster Peter Schoonenboom, die tevens aanspreekpunt is voor beide kandidaten. Om de gemeente alvast wat kennis te laten maken met Rein Ebhardt is afgesproken, dat als in het eerste half jaar Andreas door omstandigheden uitvalt, hij zal worden vervangen door Rein en eventueel Ria Ebhardt.

Ondanks het feit, dat de kerkenraad zich terdege bewust is, dat zij het zichzelf heel moeilijk maakt met de opzet en uitvoering van deze procedure, acht zij het echter haar plicht beide kandidaten een eerlijke kans te geven.

De beslissing van de kerkenraad inzake de keuze van één van beide kandidaten wordt schriftelijk genomen bij meerderheid van stemmen ten minste vóór 31 december 2012. De uitslag van de stemming is bindend en daartegen is geen beroep mogelijk.

Beste gemeente. Ik realiseer me heel goed, dat u wellicht niet echt zit te wachten op zo'n ingewikkeld verhaal rond de benoeming van een vaste koster. Toch brengen wij dit onder uw aandacht, omdat een goede communicatie vanuit de kerkenraad met de gemeente volgens mij cruciaal is. Wij proberen leiding te geven aan de gemeente, niet via ondoorzichtige verhalen, maar door zoveel mogelijk transparant te zijn. Daarom treft u onder andere in vrijwel elke Schakel een verkort verslag aan van de daarvoor gehouden kerkenraadsvergadering. Hopelijk kunt u onze uitgangspunten in deze onderschrijven.

Kees van Duijn, voorzitter kerkenraad NIGB.

*****

Beste vrienden van de NIGA

Een teken van leven uit de Nederlandse kerkgemeenschap in Turkije. Een momentopname met foto's en verhalen. Om over grenzen en afstand verbonden te zijn in deze feestelijke tijd van het jaar. Wij wensen u een blij Kerstfeest en veel heil en zegen in 2012. Namens de kerngroep van de NIGA,

Jelle Loosman, redacteur Kruispunt.

De NIGA in beweging

In de afgelopen tijd is het aantal ingeschreven leden van de NIGA gestegen tot 50. Een teken van groei en betrokkenheid. Het gemeentebestuur heeft ingestemd met de vorming van een nieuwe kerngroep die verantwoordelijk is voor de lopende zaken en het beleid binnen de NIGA.

De verschillende taken binnen de gemeente worden nu dus waargenomen door meerdere personen. Wel is er tijd nodig om te komen tot een goede taakverdeling. Ook moeten er nog een paar vacatures worden ingevuld. De dienstdoend predikant is voorzitter van de vergaderingen. Ds. Jelle Loosman is als "vertegenwoordiger van de NIGA in NL"

toegevoegd als buitengewoon lid. De predikanten hebben geen stemrecht, maar zijn als adviseurs betrokken bij de kerngroep. Ds. Tom

Oosterhuis en zijn vrouw Alyce blijven in Alanya tot en met zondag 1 januari 2012. Zij zullen in de 1e week van 2012 worden opgevolgd door ds. Alfred Bronswijk en zijn vrouw Coby. Voor u allen gezegende feestdagen in Turkije , in Nederland of in Spanje.

Canadees echtpaar dient in Alanya.

Drie jaren geleden kwamen Alyce en ik in het eerste jaar van het bestaan van NIGA. Wij hebben samen met deze gemeente het jaarfeest gevierd in het Cultuur Centrum van Alanya. Op die dag keek men ook met een blijde en vertrouwensvolle blik naar een goede toekomst voor een kleine gemeente. Nu bestaat de NIGA al meer dan vier jaar en de droom van de eerste mensen is er nog, alhoewel meer uitgebreid, met een grotere nadruk op de oecumenisch aard van het interkerkelijk zijn. In de eerste jaren lag de nadruk op de noodzaak om ons goed te bevestigen. En daarbij hoorde het ook dat wij als kerk in Alanya moesten handelen, dus werd er niet alleen gecollecteerd voor eigen zaken, maar ook voor de zorg van anderen. Het prille begin van de "Schoenen voor Alanya's arme kinderen" project is nu een vast gedeelte van het werk van de gemeente dat ook buiten Alanya's kinderen reikt. Nieuwe dingen beginnen te gebeuren. De kerngroep heeft nu een meer officieel karakter om leiding te geven, en probeert grotere erkenning te geven aan het eigen karakter van de NIGA. Met tweewekelijkse ontmoetingen vergadert de kerngroep nu veel vaker dan in het eerste jaar van de NIGA. Er wordt nog gezocht naar meer kerngroepleden en het is te hopen dat de gemeente daar inspraak bij heeft. NIGA is ook verhuisd van het Cultuur Centrum in het hart van Alanya naar een ruimte die de Noren hebben verschaft, en die wij delen met de Noren, Duitsers en Finnen. Het is wat moeilijker te vinden, maar het is een ruimte die meer geschikt is voor zondagse erediensten, en andere activiteiten van de verschillende gemeentes. De pastorie is ook verplaatst sinds de vorige keer - wij wonen royaal in twee verdiepingen, met ruimte voor studie en vergaderingen naast onze woonruimte. Wel worden wij midden in het leven gegooid door de nabijheid van het openbare ziekenhuis, dat ontzettend druk is, door alle bussen die langs ons appartement rijden, en door het nabijheid van de hoofdweg langs de Middellandse Zeekust. Daartegenover, hebben wij een prachtige uitzicht op de zee en de bergen, zowel als de stad, en wij hoeven niet lang te wachten op een bus als wij ergens heen moeten.

Wij hebben veel te maken met mensen van verschillende achtergronden, die toch elkaar moeten vinden. Dat kan soms moeilijk zijn, maar ook stimulerend. Als Rooms Katholieken, PKN, Baptisten, Gereformeerde Gemeente, en anderen, elkaar kunnen vinden, dan is er hoop voor de eenheid van de kerk. Hoe hou je vast aan eigen gewoontes,

terwijl je toch ruimte maakt voor andere gewoontes en geloofsuitdrukkingen?

Het blijft zoeken, maar wij zijn toch samen iedere zondag in de eredienst. Voor Alyce en mij, is het wel leuk om de schoonheid en de warmte van de omgeving te ervaren, want het is een scherp contrast met de winter die nu heerst in ons thuisland, het westen van Canada. De gastvrijheid van de Turkse mensen, ook diegene die lid zijn van de NIGA, blijft ook iets wat bijdraagt tot het karakter van leven hier in Alanya

Tom Oosterhuis

Kerstgroet 2011

I.P.N.Z.E. Interkerkelijk Pastoraat onder Nederlanders in
Zuid Europa

Aan betrokkenen bij Nederlandse Interkerkelijke Gemeenten in Zuid
Europa

Beste zusters en broeders,

In een tijd vol onzekerheid en vol dreigingen, sommigen spreken van het einde der tijden, vieren wij met miljoenen medegelovigen weer het feest van een nieuw begin, een nieuwe geboorte, Kerstfeest.

Goed nieuws en vrede op aarde, het zijn de kernwoorden van het verhaal. Deze woorden mogen ook wij in 2011 en in 2012 laten klinken en dat is veel meer dan gezellige dagen en een heerlijk diner. Het doorgeven van de kerstboodschap raakt ons zelf, heeft te maken met onze manier van leven, onze omgang met elkaar en met medemensen. Kerstfeest vieren is niet vrijblijvend, vooral niet in 2011 waarin we geconfronteerd worden met zoveel onvrede en slecht nieuws. Laten we daarom elkaar bemoedigen, want als we echt Kerstfeest vieren, wereldwijd, dan gebeurt er iets en zullen we 2012 anders binnen gaan.

Namens het bestuur van onze Stichting Interkerkelijk Pastoraat onder Nederlanders in Zuid Europa (I.P.N.Z.E.) wens ik u gezegende dagen en veel heil en vrede voor het nieuwe jaar.

Ds. Doeke Land, secretaris.

Advent 2011.

I.P.N.Z.E. Stichting voor Interkerkelijk Pastoraat onder Nederlanders in Zuid Europa Secretariaat: Ds. Doeke Land, Eizenlaan 35, 9103RC Dokkum, tel. 0031 519 296015

Internet: <http://www.ipnze.nl> E-mail: info@ipnze.nl

GEVANGEN EN TOCH VRIJ?

Westerse vrouwen in het land van Mekka!

In de edities van de Schakel vanaf februari jl. bent u via een uitgebreid interview onder de rubriek Uitgelicht nauwgezet geïnformeerd over het zeer interessante leven van Hannie den Dulk – van Dijk. Tijdens onze gesprekken maakte ze me attent op een boekje, dat ze had geschreven onder de bovenstaande titel, terwijl ds. Piet Wiekeraad de basisinformatie over de Islam verstreekte en de redactie verzorgde. Het idee ontstond, toen zij met haar man Leo naar Saudi Arabië verhuisde, omdat hij daar een baan bij een oliemaatschappij aangeboden had gekregen. Aangezien de Westerse wereld, inclusief vele Christenen, de Islam vaak zien als een vijandige religie, leek het mij een goed idee u via dit boekje kennis te laten maken met het leven, wonen en werken van, met name Westerse, vrouwen in het land van Mekka. Immers het

spreekwoord: Onbekend maakt onbemind is ook zeker hier van toe-passing. Aanvankelijk werden de basisgedachten en grondbeginselen van de Islam aangegeven. Pas op een later moment gaat Hannie over naar de praktijk van alledag. Het boekje is in een aantal opleveringen opgedeeld. Hierna volgt het laatste deel.

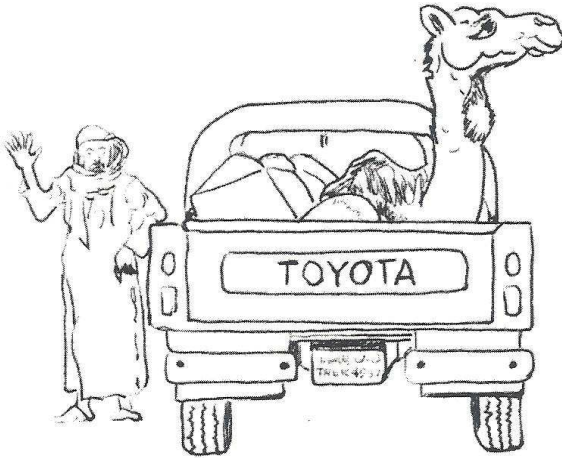
Kees van Duijn.

(deel 8)

Soms werden ze maandenlang helemaal niet betaald. Onze Filippino buschauffeurs hebben eens, om de aandacht te trekken, bezems voor op hun bus vastgebonden. Iedereen vroeg natuurlijk wat dat te beteke-nen had en kregen toen te horen, dat ze als oud vuil behandeld werden en al drie maanden geen geld hadden ontvangen.

Kijk ... staken kon niet, vakbonden bestonden niet, wat moet je in zo'n geval? Hopen dat er iemand is die zich jouw lot aantrekt en misschien wat invloed kan uitoefenen. Zij mochten ook geen familie meebrengen en konden veel minder vaak eens naar huis. De vrouwen werkten als verpleegster in de ziekenhuizen, als schoonmaaksters, als hulp in de huishouding of als kindermisje bij Saudische families.

Daar hadden ze dan ook onderdak en je hoorde nogal eens verhalen dat die meisjes en vrouwen door de man des huizes, en soms ook de vrouw des huizes, werden misbruikt. Ik weet dat er aardig wat Filip-pijnse vrouwen hun werkgever ontvluchtten en in Jeddah op hun ambassade een toevlucht zochten. Het grootste probleem bij zo'n geval was dat het niet te bewijzen viel. Zo'n vrouw werd niet geloofd door de Saudische autoriteiten en de Saudische man wel die natuurlijk alles ontkende. De vrouwen konden het land niet verlaten want ... hun pas-poort werd door de werkgever ingenomen in ruil voor een *iqama* of werkvergunning (tevens verblijfsvergunning) en zonder paspoort kreeg je geen uitreisvisum dus zat je gevangen in het land.

De mannen die er kwamen om te werken waren meestal winkelbedienden, tuinlieden, schoonmakers, chauffeurs en zij sliepen vaak met velen bij elkaar op kleine kamertjes om de kosten van onderdak zo laag mogelijk te houden. Vaak deelde men met z'n tweeën een bed. Degene die nachtdienst deed sliep er overdag in en de ander 's nachts. Geen enkele privacy en dat vaak jaren achtereen.

Zoals ik al eerder vertelde konden de kinderen die nog studeerden twee maal per jaar naar hun ouders komen op kosten van de baas. Toen onze jongste dochter haar studie had beëindigd in Amsterdam wilde zij nog voor de laatste maal ons komen bezoeken voor zo lang als mogelijk was. Dat was drie maanden (zolang was het visum geldig) en vervolgens was ze van plan een baan te zoeken in Nederland. Ze had al enkele jaren een vriend maar die relatie was aan het wankelen en ook dat was voor haar een reden om letterlijk afstand te scheppen tussen hen beiden en met ons te kunnen praten. Alle vorige keren, tijdens de schoolvakanties, waren er altijd veel jongelui van haar leeftijd die op bezoek waren bij

hun ouders, heel gezellig natuurlijk. Maar deze keer kwam ze de laatste drie maanden van het jaar en was ze nogal eenzaam. Er was niemand van haar leeftijd. De oudste kinderen waren 14 jaar, dan was er een leeftijdsgat en dan kwamen de echtparen. Schuin tegenover ons huis woonde een jonge Amerikaan, de enige vrijgezel en jongste werknemer van Mobil. Hoewel ze hem eigenlijk niet haar type vond maakte

ze toch een praatje met hem en hij werd hals over kop verliefd op haar. Nog vóór ze terugging naar Nederland had hij haar ten huwelijk gevraagd. Dat ging haar iets te vlug dus vroeg ze ons of ze nog eens drie maanden mocht komen.

Dat betekende dus eerst terug naar Nederland, een nieuw visum aanvragen en ditmaal moest pa de reis zelf betalen maar ze kwam nog eens drie maanden. In die tijd hebben ze elkaar wat beter leren kennen. Dat was best 'linke soep' soms, want als ze ooit samen waren gesnapt door de locale overheden, in de auto of aan het strand, dan hadden we daar allemaal de gevolgen van ondervonden. Zowel mijn man Leo als haar vader en Rick, als haar vriend zouden allebei hun baan zijn kwijtgeraakt en we zouden het land zijn uitgezet. Gelukkig is alles goed verlopen. Ze moest wel snel beslissen want we konden er niet nog eens drie maanden aan vastplakken. Ze heeft 'ja' gezegd tegen hem en in mei van datzelfde jaar zijn ze getrouwd in Amerika.

Omdat Rick voor drie jaar naar Saudi Arabië was uitgezonden en daarvan nog twee jaar had te gaan, kwam het jonge stel dus schuin tegenover ons te wonen. Voor onze dochten Ellen een hele steun om haar ouders zo dichtbij te hebben want het was een hele stap die ze deed. Met name de jongere vrouwen hadden het daar erg moeilijk. Maar niet alleen wij, ook zij heeft in haar leven heel duidelijk ondervonden dat je dit soort grote beslissingen niet kunt nemen zonder gebed. Wij hebben ons altijd geleid geweten door de Heer onze God, vertrouwend dat hoe het ook uit zou vallen, het Zijn Wil zou zijn dat het zo zou gaan. Dan vind je je taak en heb je er vrede mee, hoe moeilijk het soms kan

zijn en dan krijg je tegelijkertijd toch ook zoveel vreugde en fijne dingen er bij.

Zijn er christenen in Saoedi Arabië?

Aanvankelijk waren wij niet op de hoogte van het bestaan van christelijke kringen maar *men* heeft heel gauw in de gaten wat voor vlees ze in de kuip hebben. We werden dus benaderd, heel voorzichtig, met de vraag of wij ook christenen waren en zo ja, of we er voor voelden mee te doen met de groep die elke week samenkwam. In het begin ben je daar wat huiverig voor. Het is tenslotte officieel niet toegestaan en men kwam dan ook altijd zeer omzichtig bij elkaar. Gewoon bij elkaar thuis maar nooit twee keer achter elkaar in hetzelfde huis en de auto's moesten verspreid over de wijk geparkeerd worden om niet op te vallen. De groep was van zeer gemengde kerkelijke achtergrond en ook van heel verschillende sociale status. Van directeur tot winkelbediende, dokter en verpleegster, wit en zwart, westerlingen en mensen uit het verre oosten. Maar wat ons allen samenbond was het geloof in God en in Jezus Christus.

Aan de oostkust van Saudi Arabië waren heel grote compounds van Aramco (een van oorsprong Amerikaanse oliemaatschappij). Daar hadden ze ook predikanten onder de titel 'special teacher' en omdat wij in onze groep ook Aramco-personeel hadden kwam vrij regelmatig een predikant overgevlogen om bij ons op zondagavond een preek te houden maar als dit niet mogelijk was moesten we zelf zo'n bijeenkomst invullen.

De vrouwen hadden ook elke dinsdagochtend een bijbelstudiegroep en we hadden gebedskring. Ik ben er nog steeds diep van overtuigd dat het samen bidden, wat we deden voor de zeer vele uiteenlopende problemen waar we mee te maken kregen, ook echt heeft geholpen. 'want een ieder die bidt, ontvangt' staat er in de Bijbel. Wij hebben dat heel duidelijk ondervonden. Het wonen in zo'n land heeft bij ons beiden het geloof alleen maar verdiept. Juist omdat we niet, zoals zo vaak gebeurt, konden *consumeren* in de kerk maar iets moesten *produceren* vanuit ons geloof. Dat doet je groeien en daar zijn we heel dankbaar voor.

J.B. den Dulk – van Dijk

Januari

Januari (ook wel: *louwmaand*, *ijsmaand*, *wolfsmaand*, *hardmaand*) is de eerste maand van het jaar in de gregoriaanse kalender. Januari heeft 31 dagen. De maand is vernoemd naar Janus, de Romeinse god van poorten en deuren. Januari en februari zijn de laatste twee maanden die aan de kalender werden toegevoegd, aangezien de Romeinen de winter als een maandloze periode zagen.

- Oudnederlandse/puristische naam: *louwmaand* of *wintermaand*
- Romeinse naam: *Mensis Ianuarius*
- Joodse naam: *Sebat*
- In gewone jaren begint januari op dezelfde dag van de week als oktober.
- In schrikkeljaren begint januari op dezelfde dag van de week als april en juli.

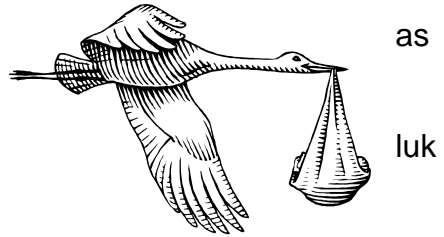
Bij deze maand horen de volgende weerspreuken:

- *Als in januari de muggen zwermen, dan moogt ge in Meert uw oren wermen*
- *Januari zonder regen, is de boerenstand een zegen*
- *Geeft januari sneeuw en vorst, vaak de boer veel granen dorst*

Kerstkindje !!

Op vrijdag 23 december j.l. is geboren Lorena, dochter van Andre- en Esther Lanting.

Wij wensen de jonge ouders veel ge- en voorspoed met hun kindje.

Bestaat het kwaad ?

Er was eens een professor aan een bekende universiteit, die zijn studenten uitdaagde met deze vraag. *Heeft God alles geschapen, dat bestaat?*

Een student gaf vrijmoedig antwoord: Ja zeker. Schiep God werkelijk alles? vroeg de professor. Ja meneer, dat deed Hij zeker, antwoordde de student. De professor ging verder: Als God alles geschapen heeft, dan heeft Hij ook het kwaad geschapen. En omdat het kwaad bestaat en vervolgens het principe dat onze werken bepalen wie we zijn, kunnen wij aannemen dat God kwaad is. De student werd stil en reageerde niet op de veronderstelde definitie van de professor. De professor die erg met zichzelf was ingenomen, pochte tegen de studenten, dat hij weer opnieuw bewezen had, dat het geloof een fabeltje is. Een andere student stak zijn hand op en zei: Mag ik u iets vragen professor? Natuurlijk antwoordde de professor. De student stond op en vroeg: Professor, bestaat kou? Wat is dat nu voor een vraag! Natuurlijk bestaat kou. Heb je het nog nooit koud gehad? De andere studenten grinnikten om de vraag van de jongeman. Maar deze antwoordde: In feite bestaat kou niet meneer. Volgens de natuurkundige wetten is datgene wat wij als koude beschouwen in werkelijkheid de afwezigheid van warmte.

Kou bestaat niet. Wij hebben dat woord bedacht om te beschrijven wat we voelen, wanneer we geen warmte krijgen. De student ging verder. Bestaat duisternis professor? Natuurlijk bestaat dat, reageerde de professor. U heeft het weer mis mijnheer, zei de student. Duisternis bestaat ook niet. Duisternis is in werkelijkheid de afwezigheid van licht. Licht kunnen we bestuderen, maar duisternis niet. We kunnen het prisma van Newton nemen en het witte licht verdelen in vele kleuren en de verschillende golflengten van iedere kleur bestuderen. Duisternis kan niet worden gemeten. Duisternis is een woord dat door mensen wordt gebruikt om te beschrijven wat er gebeurt, als er geen licht aanwezig is. Tenslotte vroeg de jongeman aan de professor: Bestaat het kwaad meneer? De professor was nu niet meer zo zeker van zichzelf en hij zei: Natuurlijk, zoals ik al heb gezegd. We zien het elke dag. Er zijn voortdurend voorbeelden van de onmenselijkheid van de mensen naar elkaar. Het is de veelheid van misdaad en geweld overal in de wereld. Dat zijn allemaal uitingen van niets anders dan het kwaad. Hierop reageerde de student: Het kwaad bestaat niet, mijnheer, tenminste het bestaat niet op zichzelf. Kwaad is simpel samen te vatten als DE AFWEZIGHEID VAN GOD. Het is net zoals bij kou en duisternis een woord, dat de mens bedacht heeft om de afwezigheid van God te beschrijven. God heeft het kwaad niet geschapen. Het kwaad is, wat er gebeurt met de mens, wanneer de liefde van God niet aanwezig is in zijn hart. Het is zoals de kou die komt, wanneer er geen warmte is, of de duisternis die komt als er geen licht is. De professor ging zitten. De naam van de student was: Albert Einstein

Ingezonden door Joke en Willem Blaauw

Lachen is gezond. Ook in de kerk?!

Geloven is een ernstige zaak. Ja toch. Je maakt niet zo vaak mee, dat we in de kerk tijdens een dienst in de lach schieten. Dat gebeurde nog wel eens, toen we met onze kinderen de kerk bezochten. Tijdens de voorbereiding van de kindernevendienst stonden dan al die kinderen rond de dominee, die kort het onderwerp introduceerde. En als de voorganger dan het gesprek aanging met die jonggelovigen, dan kon je wel eens lachen. Dat gaf niet, want het waren maar kinderen en die kunnen het soms zo raak zeggen. Iets wat wij niet doen. We hebben immers geleerd ons niet al te snel bloot te geven. Toch valt het mij op, dat er tijdens de diensten tegenwoordig meer wordt gelachen, dan vroeger. Toen diende je te luisteren en alles wat de dominee zei, dat zei die uit de naam van God, zo legde mijn moeder mij ooit eens uit, toen ik weer zat te draaien. En met God valt niet te spotten en spotten ligt heel erg in de buurt van lachen. Dus dat liet je wel uit je hoofd. Daarom zag ik in mijn jeugd alleen maar donkere en zwartgeklede mensen naar de kerk komen met een ernstige uitdrukking op hun gezicht. Zij gingen volgens mij allemaal gebukt onder hun zonden, terwijl Christus juist predikt, dat ieder die in Hem gelooft er is voor al die gelovigen. Dat is toch de geruststellende uitkomst voor iedereen. Dat moet je juist blij en vrolijk maken en dat zal van ons afstralen naar al die mensen om ons heen, waardoor die zich weer gaan afvragen, waarom wij zo blij zijn en zoveel liefde afgeven. Pas dan komen we er voor uit wat we behoren te zijn: vertegenwoordigers van Christus hier op aarde.

Onlangs kondigde ik een speciale collecte aan in het kader van de diaconie. Omdat de meeste gemeenteleden min of meer automatisch geven, hadden we afgesproken, dat ik deze collecte nog een moment zou toelichten, waardoor er wellicht meer zou worden gegeven. De crisis is immers vooral in Spanje hard aangekomen en er wordt inderdaad meer een beroep gedaan op de diaconie. De gemiddelde bijdrage voor de eerste collecte per bezoeker was tot dat moment 1,19 €. Mijn extra toelichting bracht behoorlijk wat meer gemiddeld in het zakje, namelijk 1,36 €, d.w.z. 0,17 eurocent meer per bezoeker. Na de collectetelling voelde ik iets van plaatsvervangende schaamte.....

Gisteren kwam ik in een gezinsblad een aardig grapje hierover tegen. Hieronder treft u het aan. Ik hoop, dat u er smakelijk om kunt lachen en wellicht denkt u nog beter na bij de bijdragen, die u zondags in de collectezak deponeert.

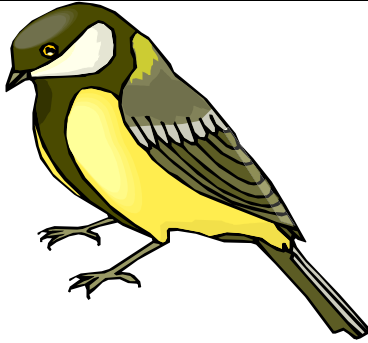
Een oud biljet van 1 dollar en een nog ouder biljet van 20 dollar komen aan bij de Centrale Bank. Ze zijn wat gescheurd en beschadigd en worden daarom uit de circulatie genomen. "Ik heb een mooi leven gehad", zegt het biljet van 20 dollar. "Ik ben in Las Vegas geweest, in de duurste restaurants en zelfs op een luxe cruise". "Dat klinkt opwindend", zegt het biljet van 1 dollar. "Waar heb jij dan gezeten?" vraagt het biljet van 20. "O, ik ben in de methodistische kerk geweest, de baptistenkerk, de lutherse....." "Wacht even", onderbreekt het biljet van 20 hem. "Wat is een kerk?"

Kees van Duijn.

WINTER

moeizaam gaat de adem 's winters
bomen staan te bladerloos
alles slaapt een heel klein beetje
zuigt wat lucht nog
door zijn tanden
met een fluitgeluidje ijzel
met een zinderig toontje regen
met een sneeuwmond stilte.
't lijkt wel nachtelijk slapen
of de diepslaap dood zijn.

is de egel in de takkenbos gekropen?
gingen wurmen diep de grond in?
staat het zomerhuis verlaten?
springen reeën door de bongerd?
uit mijn lege zomermond
blaas ik warme adem in mijn handen.
overal staat geduldig stilte
met haar ogen neergeslagen
en ik kijk verwezen
naar de rusteloze mezen.

Voedselbank nieuws

Opnieuw willen wij de dankbaarheid doorgeven van de mensen die wegens de crisis gebruik moeten maken van de voedselbank in La Nucia. Er is weer zoveel voedsel ingezameld en van zo een grote verscheidenheid dat de sociaal werkers hun blijdschap niet onder stoelen en banken staken, toen we het kwamen brengen. Ook de € 40 die we tijdens deze inzameling kregen toegestoken was meer dan welkom.

Op mijn vraag wat men er voor wilde gaan kopen, werd geantwoord dat bovenal de kinderen zouden worden bedacht. Moeders met jonge kinderen werden extra geholpen in deze feestelijke decembermaand. Ook het collectegeld van de november collecte zou voor het grootste gedeelte bestemd worden voor kinderen en gepensioneerden, die tussen wal en schip zijn terecht gekomen.

Namens hen hartelijk dank.

De voedselbank commissie.

Tiny van der Graaf

Beste gemeenteleden van de NIGB.

Met Kees van Duijn heb ik afgesproken u de uitzenddatum door te geven, zodat die nog in het december- en januarinumner van de Schakel kan worden vermeld.

Op **vrijdag 6 januari 2012** om ongeveer 17.05 uur op Nederland 2 wordt de special over Benidorm uitgezonden. Een hele uitzending gewijd aan de Nederlandse Interkerkelijke Gemeente in Benidorm.

Herhaling op zondagochtend 8 januari om 07.45 uur ook op Nederland 2. In de weken daaraan voorafgaand steeds een korte aflevering van de serie met Albert en Coby Haijink, te weten op 9 december, 16 december en 30 december a.s. Ik hoop dat het een leuke uitzending wordt. Ik heb in ieder geval een goed gevoel aan de opnamen overgehouden.

Rob Lorié NCRV TV

Etentjes voor allenstaanden

Nu de problemen met haar voet gelukkig weer zijn opgelost begint Emmie Korthof op 15 januari a.s. weer met haar maandelijkse etentje voor alleengaanden bij haar thuis. Als u daaraan wilt deelnemen wordt u verzocht dit even te laten weten, hetzij telefonisch via telefoonnummer 649 002 029 of per e-mail:

weemko@hotmail.com

Wandelaars

